

bl.a. står, at det er med henblik på at opretholde pluralismen i den danske dagbladssituation, vil jo vise sig. Vi deler naturligvis statsministerens håb.

Må jeg til sidst sige om tilsynsrådets sammensætning, at jeg ikke ved helt bestemt, om det har fundet sin endelige form. Det har vi nogle spørgsmål til i udvalget. Vi er principielt bekymrede, når en minister uanset rang får mulighed for at bestemme flertallet i et udvalg; men hovedsigtet er vi altså enige i.

Ester Larsen (V):

Med dette lovforslag følges Medieudvalgets betænkning op, og i denne betænkning anbefales et flertal en nyordning vedrørende Dagspressens Finansieringsinstitut. Den væsentlige nyskabelse i lovforslaget er, at der åbnes adgang til driftsstøtte til nødlidende dagblade over en længere periode, ja, op til 4 år.

I bemærkningerne til lovforslaget argumenteres der med, at sigtet med lovforslaget er at opretholde pluralismen i den danske dagbladsstruktur. Det er i sig selv et udmærket formål, som Venstre har sympati for. Det er da også den sympati, der har udmøntet sig i de lempeligere post- og momsvilkår, der gælder for dagspressen. Det er den samme sympati, som har udmøntet sig i andre støtteordninger, som Dagspressens Finansieringsinstitut administrerer.

Men Venstre er overordentlig betænkelig ved at udvide viften af støtteligheder med direkte driftsstøtte. Det er umådelig bekymrende, hvis de dagblade, som har vanskeligheder med at klare sig, fordi der er for få, der vil købe deres aviser, nu skal holdes i live gennem skatfinansierede driftstilskud. Det er en tankegang, der byder os imod.

Det fremgår af bemærkningerne, at Medieudvalget vurderer, at det ud fra den nuværende mediesituation må forudses, at relativt få aviser vil være kandidater til at modtage den udvidede støtte. Det er jo i sig selv beroligende, men det, der for mig at se er problematisk, er accepten af selve princippet om statsstøtte til avisdriften. Når et princip én gang er indført, vil det i fremtiden være uhyre nemt blot at dreje på tilskudsskruen eller lempe betingelserne.

Jeg må sige, at Venstre går til udvalgsbehandlingen med overordentlig store betænkeligheder. At forestille sig, at f.eks. Aktuelt fremover skulle kunne bringes på gaden med støtte ikke alene fra fradragsberettigede fagforenings-

kontingenter, men nu også med direkte skatte-kroner, er en tankegang, som det er umådelig svært for Venstre at acceptere.

Aage Frandsen (SF):

Jeg kan naturligvis som andre ordførere være enig i den betragtning, at det er vigtigt, vi har en fri presse. Det er også rigtigt, som hr. Rechendorff sagde med et citat fra Medieudvalgets betænkning, at enhver kan udgive en avis, og at det er en frihed, alle har. Problemet er bare, at det er en meget dyr sag at udgive en avis, og i forhold til tidligere må vi nok sige, at den mulighed, at enhver kan starte sin egen avis, ikke længere eksisterer i realiteternes verden. Den mulighed, der er til stede, vil være at lave sin egen radio. Det er meget billigere, og det er meget lettere end at lave sin egen avis.

Derfor er det ikke så enkelt at sige, at vi bare kan udgive vores egen avis, at det er en del af pressefriheden, og at det har vi alle sammen til rådighed. Det har vi altså i realiteternes verden ikke til rådighed.

Omvendt er vi også enige i de betragtninger, som er kommet frem om, at det ikke er meningen, at staten skal støtte aviser. Men i den forbindelse må man jo altså sige, at de eksisterende dagblade i realiteternes verden får statsstøtte ved, at de har momsfrigtagelse og nedsat porto. Det er en støtte, som gives til alle, og det vil i virkeligheden sige, at den mest gives til de store aviser.

Det er derfor, at man nok må spørge sig selv, om det her er nok for at sikre det, som også kaldes pluralismen. Pluralisme i denne forbindelse er ikke så meget det dér med, at alle politiske synspunkter er i pressen. Vi ved udmærket godt, at det ikke skal forstås på den måde, at den danske presse dækker det politiske spekter i Danmark. Det gør den ikke, og det kan vi ikke gøre noget ved; det er vilkår, vi må leve med, fordi vi ikke vil have en statsstyret presse.

Men hvis man skal sikre pluralismen, er det efter vores opfattelse de aviser, som ikke får annoncer – og for at sige det rent ud Information og Kristeligt Dagblad – som i virkelighedens verden har svært ved at overleve. Jeg har svært ved at se, at dette forslag er tilstrækkeligt i den forbindelse, og derfor vil vi under det kommende udvalgsarbejde gerne have undersøgt, i hvilket omfang det her bare er et supplement til det, vi kender i dag, eller det er noget mere sikkert på længere sigt for den dagspres-